

РЕШЕНИЕ

№ 1934

гр. София, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 13.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **11692** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на „Юнион Хидро“ООД против мълчалив отказ на Директора на Басейнова дирекция „Западнобеломорски район“ по заявление вх. № РР-16-36 от 11.10.2023г за продължаване срока на действие на Разрешително за водовземане № 41140205 от 20.05.2014г , служебно изменено с Решение № ПО-01-144 от 22.12.2017г на Директора на Басейнова дирекция „Западнобеломорски район“.

Обосновава съображения за незаконосъобразност на акта, тъй като в ЗВ и Наредбата за ползването на повърхностните води не е предвиден института на мълчаливото съгласие, като компетентният орган бил длъжен да материализира писмено своето волеизявление. Моли съда да отмени мълчаливия отказ и да върне преписката за произнасяне. Претендира разноски.

Ответникът - Директор на Басейнова дирекция „Западнобеломорски район“ в писмена молба чрез процесуалния си представител излага доводи за липса на правен интерес от оспорването, евентуално неоснователност на жалбата. Твърди, че заявлението е процедирано и е в процес на изработване. Претендира юриск. възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

„Юнион Хидро“ООД със заявление вх. № РР-16-36 от 11.10.2023г е поискал продължаване срока на действие на Разрешително за водовземане № 41140205 от 20.05.2014г, служебно изменено с Решение № ПО-01-144 от 22.12.2017г на Директора на Басейнова дирекция „Западнобеломорски район“.

По допустимостта: Съгласно чл. 48, ал. 1 от Наредба за ползването на повърхностните води, приета с ПМС № 100 от 23.03.2021 г. когато заявлението е за продължаване на срока на действие на разрешителното по чл. 42 и/или за изменение без искане за промяна на параметрите на разрешеното използване, компетентният орган в 20-дневен срок от подаването на заявлението се произнася с мотивирано решение за изменение и/или продължаване или с мотивиран отказ.

В настоящият случай административното производство е било образувано по Заявление от 11.10.2023г с което жалбоподателят е поискал от Директора на Басейнова дирекция „Западнобеломорски район да бъде продължено срока на действие на Разрешително за водовземане № 41140205 от 20.05.2014г. 20- дневният срок за произнасяне е изтекъл на 31.10.2023г. – вторник, присъствен ден след която дата е започнал да тече едномесечният срок за оспорване на мълчаливия отказ по чл. 149 ал.2 АПК. Този срок изтича на 30.11.2023г /четвъртък/, изчислен по реда на чл. 60 ал.3 ГПК in fine вр с чл. 144 АПК. Следователно подадената по ел. път на 30.11.2023г. жалба е в срок /л. 22 от делото/. Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на акта и заявител на искането. За оспорващия е налице и интерес от оспорването, тъй като е отказано извършването на заявеното продължаване на срок.

По адм. преписка е приложено писмо № КД 03-95-4 от 19.10.2023г до жалбоподателя /л. 53 от делото/ с което е уведомен да възстанови достъпа по водохващането на р. С. като уведоми в 7 дневен срок БДЗБР с цел проверка. Това писмо е в срока за произнасяне, но то няма изискуемото по чл. 47 ал.2 от Наредбата за ползването на повърхностните води съдържание, за да се приеме евентуално удължен срок за произнасяне с два месеца. Същото важи и за представените с молба от 11.03.2024г копия от карти. Нещо повече и понастоящем няма произнасяне по заявлението, като са изтекли повече от два месеца от писмото от 19.10.2023г

В конкретният случай, заявлението е подадено на 11.10.2023 г. до Директора на БД „Западнобеломорски район“. Съгласно изричната разпоредба на чл. 78, ал. 1 ЗВ, Заявление за продължаване срока на действие на разрешително се подава преди изтичането му пред органа по чл. 52, ал. 1, а именно - органът издал разрешителното за водовземане. В случая не е спорно, а и видно от писмените доказателства по делото, разрешителното за водовземане е издадено на осн. чл. 52 ал.1 т.4 ЗВ именно от директора на БД Западнобеломорски район. Заявлението е подадено до органа по чл. 52, ал. 1 ЗВ, който орган може да продължи срока на разрешителното или да постанови отказ, но следва да го направи в сроковете по чл. 47 и 48 от Наредба за ползването на повърхностните води. В тази връзка сезирането на органа с процесното заявление е напълно редовно, тъй като именно това е законовото изискване на чл. 78, ал. 1 ЗВ - заявлението за продължаване на срока се подава пред органа издал разрешителното за водовземане. При редовно сезиране, административният орган следва да извърши преценката по чл. 47 от Наредбата, да даде указания ако констатира нередовности и да се произнесе съгласно чл. 48 ал.1 от Наредбата според който когато заявлението е за продължаване на срока на действие на разрешителното по чл. 42 и/или за изменение без искане за промяна на параметрите на разрешеното използване, компетентният орган в 20-дневен срок от подаването на заявлението се

произнася с мотивирано решение за изменение и/или продължаване или с мотивиран отказ.

Както се посочи по-горе, след сезирането на органа на 11.10.2023 г., до изтичане на срока по чл. 48, ал. 1 от Наредбата, не са предприети никакви действия. Писмото от 19.10.2023г няма изискуемото по чл. 47 ал.2 от Наредбата съдържание, още по-малко такава имат картите представени с молба от 11.03.2024г . Няма данни по преписката да са давани указания за отстраняване на нередовности или за представяне на нови документи, за да се приеме евентуално удължен срок за произнасяне с два месеца. /арг от чл. 47 от Наредбата/. Непроизнасянето в срок се смята за мълчалив отказ да се издаде актът съгласно чл. 58, ал. 1 АПК. В случая сезираният орган - директорът на БД Западанобеломорски район, не се е произнесъл в установения срок по чл. 48, ал. 1 от Наредбата, с оглед на което и съдът приема, че е налице мълчалив отказ да се произнесе. След като е налице редовно заявление , ответникът е бил длъжен да се произнесе с акт в който, при хипотезата на отказ, мотивирано да посочи кои са фактическите и правни основания. Ответникът е нарушил приложимия материален закон- чл.48, ал.1 от Наредбата като не се е произнесъл писмено по подаденото заявление. Тази разпоредба задължава органите да се произнесат с мотивирано решение за изменение и/или продължаване или с мотивиран отказ.

При направено заявление за продължаване срока на действие на Разрешително за водоземане № 41140205 от 20.05.2014г , служебно изменено с Решение № ПО-01-144 от 22.12.2017г на Директора на Басейнова дирекция „Западнобеломорски район“, задълженият субект е длъжен да разгледа подаденото заявление, извършвайки поредица от действия, регламентирани в разпоредбата на чл. 47 от Наредбата вследствие на които да прецени налице ли са законовите изисквания и в зависимост от това да уважи заявлението или да постанови мотивиран отказ. Единствената призната от Наредбата възможност за процедиране е да се постанови решение за изменение и/или продължаване или мотивиран отказ за което да бъде уведомен заявителя. Правната конструкция по чл.58, ал.1 от АПК, уреждаща необорима презумпция, че сезираният орган не е съгласен /налице е формиран отказ/ и фикция за произнасяне /годен за обжалване акт/, е установена в защита на заявителя като му предоставя възможност да се защитава срещу бездействието на сезирания орган. След като Наредбата изисква изрично произнасяне на задължения субект, то неговото мълчание винаги се явява незаконосъобразен отказ в хипотезата на чл.58, ал.1 АПК. Необсъждането на направеното заявление пречатства както жалбоподателя, така и съда да изведе волята на органа и практически се приравнява на липса на мотиви. Мълчаливият отказ по чл. 58, ал. 1 от АПК се явява незаконосъобразен административен акт и само на това основание подлежи на отмяна. Приетият за разглеждане мълчалив отказ не позволява на съда да се произнесе по същество за неговата законосъобразност, тъй като не може да замени конкретните мотиви на административния орган, поради което преписката следва да се върне на компетентния административен орган за решаване на въпроса и постановяване на изричен административен акт. Компетентният административен орган в законоустановения срок не се е произнесъл с изричен административен акт.

По изложените по-горе съображения съдът намира, че оспорения в настоящото производство мълчалив отказ е незаконосъобразен поради противоречие с разпоредбата на чл. 48 от Наредбата. Отказът следва да бъде отменен, а

административната преписка да бъде върната на задължения субект за произнасяне. Когато задължи органа да издаде административен акт или документ, съдът определя и срок за това, на основание чл. 174 АПК. В случая, като взе предвид изминалия период от подаване на заявлението съдът намира, че на административният орган следва да бъде определен 20-дневен срок за произнасяне с административен акт по чл. 48 от Наредбата.

Относно разноските: С оглед изхода на спора на жалбоподателя на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, следва да се присъдят разноски, а именно в размер на 50 лв д.т. и 500 лв заплатено адвокатско възнаграждение. Предвид изхода на делото, на ответника не се дължи юриск. възнаграждение.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на Директора на Басейнова дирекция „Западнобеломорски район“ по заявление вх. № РР-16-36 от 11.10.2023г за продължаване срока на действие на Разрешително за водоземане № 41140205 от 20.05.2014г, служебно изменено с Решение № ПО-01-144 от 22.12.2017г на Директора на Басейнова дирекция „Западнобеломорски район“.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Директора на Басейнова дирекция „Западнобеломорски район“ за произнасяне по заявлението с административен акт по чл. 48 от Наредбата за ползването на повърхностните води в 20-дневен срок от влизане на настоящото решение в сила съобразно мотивите, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Басейнова дирекция „Западнобеломорски район“ да заплати на „Юнион Хидро“ООД сумата в размер на 550 лева, разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от получаване на съобщението за постановяването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: